

закачвалъ, толкова въ класъ по кроткъ и смиренъ — като овца. Такова трудолюбие и усърдие той е билъ показвалъ! Учителътъ му колко пжти го е виждалъ прѣгърбенъ като скоба надъ чина си, пхтящъ, изпотенъ, съ изплезенъ навънъ езикъ да писва бастунчета въ тетрадката си. И какви бастунчета правилъ! Криви, хроми, наплескани съ мастило, раздърпани, разочорлени и кждрави като кждравитѣ му разрошени и изцапани коси.

Единъ день, когато било празникъ, Бамбанъ се явилъ прѣдъ учителя нѣкакси по-други. Подъ малко изцапаната му външностъ ясно личели майчински грижи. Свѣтлитѣ му руси коси били по изгладени и намазани съ помада, вратовръзката му била по добръ завързана и по намѣстото си, а обущата му били по-чисти. Обаче, докато се приготвили учителя и ученицитѣ за разходка, Бамбанъ се зборичкалъ съ нѣколко нехранимайковци отъ махалата и се явилъ прѣдъ всички — съвършенно каленъ и оцапанъ отъ нозѣтѣ до петитѣ и вонѣщъ на локва. Ядосанъ отъ това, учителя му го смѣрялъ най-строго и не го взелъ съ другитѣ си ученици на разходка. Врѣмето е било извѣтрѣдно хубаво. Грѣло чудесно слѣнце. Природата цѣла била засмѣна и въ празнично облѣкло, — обкичена съ цвѣта и зеленина. Чуруликали най-сладкогласни птички и пеперудки най-разноцвѣтни прѣлитвали.

Всички потеглили. Обаче и Бамбанъ не ги оставялъ. Той ги слѣдилъ на нѣколко крачки задъ послѣдниятъ редъ, замървайки се съ камѣни съ нѣколцина улични гаменчета, които го придружавали и които били негови най-горѣщи приятели. Учителътъ и ученицитѣ рѣшили какъ да се отърватъ отъ него. Слѣдъ десетина минути всички изморени спрѣли се да си почиватъ. Вървали че Бамбанъ навѣрно е останалъ далече и че неще може да ги догони. Но каква била изненадата и очудването на всички, когато всрѣдъ облаци прахъ, скачащъ съ кривитѣ си крака отъ блато въ блато, като пате и пхтящъ като паренъ локомотивъ, съ изплезенъ навънъ езикъ, блѣденъ, изсѣхналъ и изпрашенъ, довтасалъ и той — славниятъ герой Бамбанъ!